

Ballag már a vén diák...

A soproni Nyugat-magyarországi Egyetem, mint minden évben, idén is elbúcsúztatta végzős hallgatóit. A selmeci-soproni diákhatóságokban ezt az eseményt valétálásnak nevezik, mely a latin „Valete” kifejezésből ered, ami annyit tesz: „Éljetek boldogul!”. A háromnapos rendezvény, ahogyan az hosszú évek óta bevett szokás, egy hagyományos ökörsütéssel kezdődik péntek hajnalban. Estére mire az ökör kellően megsült, az egyetemi dühöngőben rendezett koncertsorozat látogatói kedvükre lakmározhattak a finom falatokból, mielőtt kezdetét vette a multság.

Ám a pénteki nap még csak a kezdet volt, hiszen szombaton a fejére állt a város is. Már délelőtt kezdetét vette a bolondballagás, mely végig vonult az egész városon. A bolondballagás lényegét az képezi, hogy az egyetemisták beöltözve, berendezett platóskocsikon mutatnak be egy-egy humoros életképet. A téma lehet politika, tanárok kifigurázása, diákélet vagy bármi aktuális dolog. A lényeg a humor és a paródia.

Késő délután komolyabb hangvéte-

lűvé válik a rendezvény sorozat, hiszen ezen az estén végleg búcsúznak. Nemcsak az egyetemről, és Sopronról, hanem a barátokról és a diákhatóságoktól is pár hét múlva talán végleg megválnak. Az egyetem főépülete előtt az egyetem rektora, dékánjai és az erdész valétaelnök elmondta búcsúztató beszédét, majd az egyetem vezetőseivel az élen elindult a valétamenet. A valétamenet legelején szalamanderben (kanyarogva) haladó idősebb diákok „Firmák” vezetnek fel a tanári kart, és a valétáló hallgatókat. A menet két szélén, az aktív diákok fáklyákkal kísérték az egymásba karoló diákokat, míg a menet diáknótákat énekelve el nem éri utolsó állomását: a Deák teret. Itt búcsúzott a város nevében a polgármester, majd a fás és a közgazdász valétaelnök.

Legvégül a búcsúzás után feloszló tömeg a valétabál helyszínére sietett, ahol a nyitótánc után vidám táncolás, mulatozás vette kezdetét. Sajnos ez a mulatozás nem tartott sokáig, ugyanis az éjféli után, hivatalos keretek között, megváltak az addig viselt valétaszalagoktól, majd egyetemi egyenruháiktól is. Innentől kezdve a nagybetűs élet ugrodészkáján egyensúlyozva, már csak emlék lesz az a pár felejthetetlen kedves év, és a sok jóbarát.

Demeter Márk

XXI. Selmeci Diáknapiak

Idén immáron huszonegyedik alkalommal került megrendezésre a négy hagyományörző város diákhatóságát tömörítő Selmeci Diáknapiak, avagy röviden SDN. Az aktív hallgatóság mellett ez alkalommal is szép számmal képviselték magukat filiszterek, végzett öregdiákok. A tavalyi selmeci helyszín után ismét Székesfehérváron volt a sor, hogy házigazdája legyen a rendezvénynek, melyen közel 250 hallgató jelent meg.

A programok az elmúlt évek jól bevált sémáját követték. Eaz első nap az érkezéssel, valamint a szállások elfoglalásával kezdődött, melyet vacsora után a hivatalos megnyitó és egy nedves est zárt.

Másnap kivételes előrelátásról téve tanúbizonyságot, a reggeli porciózását nem siették el, gondolva a későn kelőkre is. A résztvevők buszokra szálltak, hogy Székesfehérvárról egy városnézést követően megismerkedjenek a Geoinformatikai Kar mindennapjaival. Az érdeklődők betekintést nyerhettek a főiskolai épületekbe, kollégiumokba – an-

nak márványtermébe, valamint megcsodálhatták a kiállított hagyománytörténeti anyagokat.

A vegyes csapatok felállítását követően a versenyzőknek számot kellett adniuk fizikai és szellemi állóképességükről, nóta és hagyománytörténeti tudásukról, valamint problémamegoldó készségükről is. A soproni csapat különösen jól teljesített, egész pontosan: megnyerte a versenyt. Következő napirendi pontként a diákság hagyománytörténeti előadásokat hallgathatott meg. Elsőként *dr. Engler Péter*a. Totya az NymE-GEO dékánhelyettese mesélt a fehérvári hagyományok kialakulásáról. Ezt követő fél órában a bányászlámpákról lehetett hallani, melyet jómagam követtem el, majd a sort *Szemán Attila*, a Központi Bányászati Múzeum munkatársa zárta az Aufhauer ismertetésével. Egy gyors vacsora után elkezdődött a bál, melyet tombolahúzás is színesített. Előbbi valamikor hajnali 3 és 5 óra között ért véget.

A bányászok a Vértesi Tájvédelmi Körzet szervezésében kirándultak

egyed a környékbeli erdőkben. Ezalatt az erdészek a nemrégiben nyitott Oroszlányi Bányamúzeumban nyerhettek betekintést a mélyművelés rejtelmeibe. A kiállítás sajátossága, hogy interaktív módon minden egyes, termet, irodát be lehetett járni valamint a gépekre is gyűjtést lehetett adni. Mindenképpen érdemes ellátogatni ide, mivel itt egy helyen látható az egész Foszériás vágathajtógép valamennyi tagja, továbbá megtalálható egy lámpanyitó-mágnesasztal is.

Délután kezdetét vette a népszerű Cantus – verseny, melyen Sopron az elődöntőig jutott. Közben a tarokkverseny is lezajlott, melyen XX-as hívásos Paskievicsben mérkőztek meg az indulók. Utána fakultatív program következett.

Este 20:11-től megkezdődött a szakestély Székesfehérvár elnöklétével. A nagy létszám ellenére jó hangulatban telt, és Dunaújváros mint következő szervező átvette a stafétát. *Szabó László* a. Szacó a rendezvény szellemi atyja köszönetet mondott a szervezőknek az újabb színvonalas SDN-ért. A szakestély zárásával egyben a XXI. Selmeci Diáknapiak is bezárára került.

Kiss Csaba a. Hiéna

Szakmai nap Pincehelyen

A hagyományosan évenként megrendezésre kerülő szakmai napot idén a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. Pincehelyi Erdészete bonyolította le, a Kisszékelyi vadászház gyönyörű környezetében, mely kiváló környezetet nyújtott a rendezvény számára.

A rendezvény célja, hogy az erdészek, Tamási, Hőgyész, Pincehely három-évente, lehetőséget kapjanak saját munkájuk átfogó megismertetésére, vendéglátó meghívására és az erdész – vadász kollégák közötti szakmai verseny rendezésére. A részvénytársaságon belül folyó munkák és eredmények ismertetése lehetőség arra, hogy a kollégák számára új irányt mutasson, illetve mások véleményét és kritikáit elemezve, a saját elképzeléseinken változtassunk.

A verseny idén is megrendezésre került. A kollégák elméleti és gyakorlati feladatok során vetették össze a felkészültségüket. A verseny alatt, mindenki felmérhette saját szintjét és feltárhatta azokat a területeket, ahol még érdemes tovább képeznie, fejlesztenie tudását. A három erdészet: Tamási, Hőgyész, Pincehely erdészeinek versenyéből, végül *Szemeti Sándor*, a házigazdák kerületvezető erdész kollégája került ki győztesen.

A megnyitó beszédében *Göbölös Péter* vezérigazgató kiemelte az egységek közötti tapasztalatcsere fontosságát, mely mind formálisan vagy csak egy jóízű beszélgetés keretében, de fontos eleme cégünk életének. Ezt követően *Szi Benedek Sándor* erdészvezető a

verseny eredményeiből leszűrhető tapasztalatokat ismertette. Általánosságban elmondható, hogy a gyakorlati felkészültséget tekintve jó eredmények születtek. Elméleti téren a jogszabályi környezet részletes és pontos ismerete jelentett nagyobb nehézséget.

A Pincehelyi Erdészet természetes felújításainak történetét, folyamatát, *Benke János*, az erdészet műszaki vezetője ismertette a résztvevőkkel. A bemutatott Kisszékelyi körülölelő erdő-tömb, azon túl, hogy a falu és a környék természeti „kincsét” jelenti, egy közel hét éve, 2004-ben elkezdett folyamat eredményeit is hűen tükrözi. A közel tíz éve, még teljes mértékben tarvágással kezelt, mintegy 1000 ha-os erdőterületen mára (akácusokat kivéve) szinte kizárólag természetes fokozatos felújításokra alapozott erdőgazdálkodás folyik. A folyamat mindegyik állomása megtekinthető volt az érdeklődők számára.

A mélyre ható változás egy gyors szemlélet- és módszerváltással indult. Az időközben elkészült „új” erdőterv (2005 – 2014) előzetes jegyzőkönyve az első felújítógázásokat mint „kísérleteket” említi, és a tarvágást jelöli meg a véghasználatok meghatározó módjának. Ugyanakkor a kezdeményezés jövőbeli eredményességére alapozva csekély mértékben (4%), mesterséges kiegészítéssel határoz meg felújítógázást részünkre. Az eltelt időszakban a „kísérletből” gyakorlat lett. A fahasználati besorolást követően, a következő évben a sűrű cserjeszint kivágásával egy

időben elvégezzük a bontást. Mesterséges kiegészítésre ez idáig nem lett volna szükség, de a kedvezőbb termőhelyeken a tölgyvel való elegyítést kívánatosnak tartjuk. A vadállomány folyamatos szinten tartása elengedhetetlen, de a felújítások kerítés általi védelmet, csak a végvágást követően kapnak. További célkitűzés, hogy a terület egy kisebb részén, a folyamatos erdőborítottság feltételeit biztosítva ez irányban is tegyünk lépéseket.

A nap során egy rögtönzött őzbak és dóm hullott agancs bemutatóra is lehetőség nyílt. A hullott agancsok gyűjtése (felvásárlása), mérése és adminisztrálása egy többletinformációt szolgáltat számunkra a meglévő gím- és főleg a kiváló dómállomány minőségét illetően. Idén számos 1,5 – 2,0 kg körüli hullott agancs mellett, nem volt ritka a 2,0 kg felett mért tömeg. Az itt található erdőterület egy „szigetet” képez a dóm számára, mely az 1960-as évek második felében került betelepítésre. A folyamatos minőségi és mennyiségi kontroll, a legfőbb vadgazdálkodási feladat az erdészet számára.

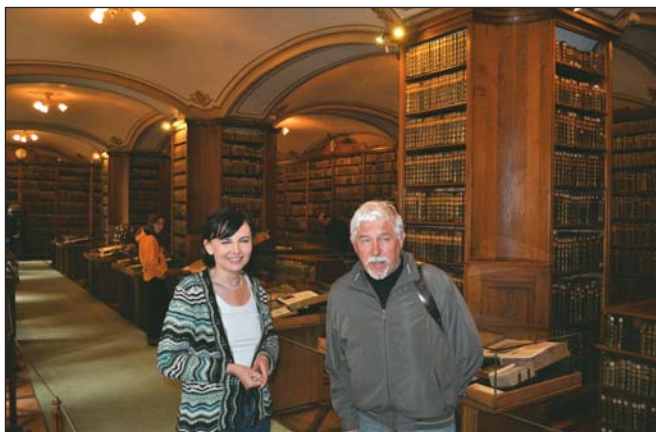
A nap kötetlenebb részében az új Volkswagen Amarok platós terepjáró tesztvezetési lehetősége is színesítette a rendezvényt.

Szi Benedek Sándor
erdészvezető

**Hirdessen az
Erdészeti Lapokban!**

Szakosztályok Kalocsán, Gemencen

Szokásos tavaszi szakosztályülését ezúttal Kalocsa, Pörböly és Karapancsa térségében tartotta az Erdők a közjóért Szakosztály. A programot a Gemenc Zrt. szervezte. A népes csapat Kalocsán az érseki palotánál találkozott, majd szakavatott idegenvezetővel megtekinthettük az érseki kincstár és a könyvtár bámulatra méltó gyűjteményeit. Az előbbit *dr. Lakatos Andor* igazgató jóvoltából térítésmentesen szemlélhettük *Farkasné Csanádi Angéla* szakavatott kalauzolásával. A könyvtárban *Fischerné Grócz Zita* könyvtáros mutatta be a több mint 150 000 kötetből álló csodát. Még a legmegszállottabb számítógéppártiakat is meggyőzte a látvány, hogy az igazi szellemi értékeket – míg ember az ember – a Gutenberg-galaxis reprezentálja.

Mert mennyivel kedvesebb a lelkünknek egy könyvtár csendjében lapozgatva kutakodni, mint naphosszat a számítógép képernyőjére meredve zaklatottan keresgélni. De mielőtt az a vād érne, hogy konzervatív vagyok, jelzem, hogy gőzerővel folyik a könyvtár anyagának digitalizálása. Mint megtudtuk, a világ legszebb 12 könyvtárának egyikében jártunk.

A szellemi gyarapodást követően ellátogattunk a Belvárosi Nagyboldog-

asszony Főszékesegyházba, ahol egy pillanatra lelkileg is töltődhattunk.

A Pörbölyi Ökoturisztikai Központban *Csonka Tibor* vezérigazgató fogadta a szakosztályt, majd rövid tájékoztatást adott a részvénytársaság eredményeiről, problémáiról. Ez utóbbiakból kiemelte az elmúlt évek árvizeit és a gazdálkodásra tett hatásukat. Megemlítette, hogy a tavalyi mérlegüket mintegy 1000 m³ feketediórönk értékesítésével sikerült elfogadhatóvá tenni. Itt kitért azokra a törvényi előírásokra, amelyek akadályozzák ezzel az értékes fajjal való erdősítéseket. Érdekes volt *Rádi József*, nyugalmazott vezérigazgató-helyettes hozzászólása, melyben idézte Kaán Károly 1923-ban írt állásfoglalását, mely szerint a térségben alaposan meggondolandó az akáccal és fekete dióval való erdősítés.

A vadászat területén bekövetkezett változások sem kedveznek a részvénytársaságnak. Szóba került közjóléti tevékenységük is, melynek fenntartása, működtetése mintegy 100 millió forinttal terheli a céget.

A gemenci erdei vasúttal utazva betekintheztünk az áltéri erdők tavaszi hangulatába. *Ferencz László*, helyi csoporttitkár kalauzolásával a Lassi állomásnál megnéztük a halászati kiállítást, a Malomtelelőnél felkapaszkodtunk a madármegfigyelő toronyba.

A gemenci Erdei Iskolában *Szabó Lajos* „Új fogalom az erdőgazdálkodásban: erdőpedagógia” c. előadása élénk vitát váltott ki. A hozzászólók többségének az volt a véleménye, hogy az erdőpedagógia elsősorban pedagógus- és nem erdészszakmai kérdés. Ettől függetlenül természetesen mindent meg kell tenni, és segíteni azokat, akik az erdőben pedagógus szakképesítéssel foglalkoznak a gyerekekkel.

Másnap a Karapancsai Kastélyban zárta be *Dobó István* szakosztályelnök a kihelyezett szakosztályülést, mely igazán jól sikeredett, elsősorban *Sándor Erzsébet* szakosztálytitkár szervezőmunkájának köszönhetően.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

